

de 177 Mill. Hovedblendebeie og, hvad de mindre Landbeie, Amtsveiene, angaaer, kun finde Sted i enkelte mødende Tilfælde, turde Summen dog maaskee være tilstrækkelig. Det er isørvigt ganske vist saa, at Udvalget har henviist til, at der for Diebliffet var Kræfter disponible, man vistnok kunde faae for en ringere Beføstning end under almindelige Omstændigheder, men jeg vil ikke hermed sige, at Summen just er affasset herester, og at vi ved denne Sum have begrændset Ministerens Valg til kun at kunne tage disse pensionerede Embedsmænd. Det maa jeg dog benægte har været Udvalgets Mening. Man har troet, at der for den Sum, her høies Ministeren, vilde ogsaa udenfor de pensionerede Embedsmænds Kreds kunne findes de fornødne og tilstrækkelige Kræfter.

Hvad Tiden for Lovens Straftræden angaaer, skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der var en Deel i, hvad den høitærede Indenrigsminister sagde, og at der kunde være Grund til at tage under Overveielse, om man ikke skulde lade en Deel af Loven træde i Kraft tidligere end en anden. Det kan vel være hensigtsmæssigt at træffe en Deel af de Foranstaltninger, der kunne træffes, i Mellemtiden inden den 1ste April 1868, saa at den hele Ordning kunde komme til at træde i Virksomhed inden den 1ste April 1868.

Indenrigsministeren: Jeg vil overhovedet nødig være misforstaaet, og jeg vil især nødig i dette Spørgsmaal være misforstaaet af den ærebe Ordfører. Jeg er nu vist paa, at jeg forrige Gang, da jeg udtalte mig om Underændringsforslaget under Nr. 35, sagde, at selv om dette Underændringsforslag blev vedtaget, vilde selvfølgelig Domstolenes Afgjørelse ikke være ubeløstet fra den Art af Spørgsmaal, der efter deres Natur henhøre derunder, men at jeg paa den anden Side ikke kunde ansee det for hensigtsmæssigt særligt at henlede Communernes Opmærksomhed paa, at saadanne Spørgsmaal kunde afgjøres ved Domstolene trods Ministeriets Bestemmelse. Jeg troer altsaa ikke, at der er nogen væsentlig Uoverensstemmelse imellem den ærebe Ordfører og mig; men jeg kan ikke forstaae,

hvorfor han, naar han med saa stor Bestemthed fastholder, — og jeg er deri enig med ham, — at selv om Underændringsforslaget bliver vedtaget, ere Domstolene ikke ubeløstet, da med saa stor Bestemthed modsætter sig Underændringsforslagets Vedtagelse.

Sage: Efter den Opfordring, den ærebe Ordfører stillede, men jeg maa sige, endnu mere efter den høitærede Indenrigsministers Udtalelser, som jeg maa tilstaae ikke vare mig klare, og da jeg har Tvivl om, at Underændringsforslaget vil gaae igjennem, skal jeg paa egne og Medforslagsstillers Vegne tage Underændringsforslaget Nr. 12 tilbage ved denne Behandling, med Forbehold af at stille det igjen ved 3die Behandling for det Tilfælde, at Conferencen imellem Ministeren og Udvalget ikke fører til et Resultat, som vi finde tilfredsstillende. Det, der er mig uklart i den høitærede Ministers Udtalelse, var, at han heri indblandede et Pensionsspørgsmaal, der ikke har med denne Sag at gjøre. Kan han spare af de 6,000 Rd., er det naturligt, at Rigsdagen takker ham derfor, men er der Spørgsmaal om at bevilge en Sum, er det den Sum, som Ministeren og Rigsdagen ansee under almindelige Forhold for at være fornøden til at gennemføre dette Tilshyn. Summen bevilges paa 5 Aar, og Forholdene kunne forandre sig i disse 5 Aar med Hensyn til de Personer, der benyttes. Jeg havde haabet paa et reent og klart Svar; men efter et uklart Svar har jeg ikke Haab om, at Thinget vil gaae ind paa dette Forslag, skøndt det i mine Dine er det eneste rigtige at bevilge en saadan Sum. Jeg tager altsaa paa egne og Medforslagsstillers Vegne Underændringsforslaget Nr. 12 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Ændringsforslag, bortfaldt det.

Indenrigsministeren: Det ærebe Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) rettede den Debretidelse til mig, at jeg havde taget et uvelkomme Hensyn til, hvorvidt dygtige Kræfter kunde faaes billigere, forbi de vare pensionerede. Jeg maa bede det ærebe Medlem om at rette denne Debretidelse til Ud-